

Arrest

nr. 313 465 van 25 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DEVOS
Generaal Eisenhowerlaan 23
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 15 april 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. DEVOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

U verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten. U werd geboren op [...] februari 1981 in Wamfie. U behoort tot de etnische groep Akan en bent praktiserend christen. Tot uw elf jaar woonde u in Wamfie, hierna verhuisde u naar Sunyani om tien jaar later terug te keren naar Wamfie. U maakte uw secundaire school af en ging naar de universiteit. Hierna werd u leerkracht. In 2008 trouwde u met P. A.. Uw echtgenote overleed in 2015 aan een ziekte. U kreeg met haar drie kinderen: V., A. en K.. Uw kinderen wonen in Osien, Ghana.

Uw moeder was Queen mother van de Aduana clan in Drobo, hierdoor hoorde u eveneens bij de ‘Royal family’ in Drobo. Er is een landdispuut tussen de inwoners van Japekrom en Drobo. Omdat u tot deze ‘Royal

Family' behoort van Drobo, bent u zelf een doelwit. In januari 2019 werd u aangevallen door twee onbekende mensen op een motorfiets. Ze sloegen u en verbrandden u met een bijtende vloeistof. Dit gebeurde toen u in Wamfie woonde. U kon door het dialect dat de personen spraken afleiden dat zij afkomstig waren van Drobo of Japekrom. Een tweede incident gebeurde toen u in Wamfie over een voetbalveld liep. Drie mensen kwamen naar u gelopen en sloegen u op uw hoofd. U riep om hulp en er kwamen mensen uit de buurt kijken wat er aan de hand was. Op dat moment renden de daders weg. U verliet Wamfie en verbleef bij vrienden. Hierna kreeg u bedreigingen via de telefoon. Een anoniem persoon zei u dat u nergens naartoe kon vluchten omdat ze u altijd zouden vinden. Twee weken later kreeg u een telefoon met dezelfde boodschap. Een week later kreeg u een derde telefoontje, een vierde en een vijfde. Telkens zei een anoniem persoon hetzelfde: ze zouden u vinden. U ging naar Accra en vond iemand die u het land uit kon brengen.

U verliet Ghana op 10 juni 2019. U reisde met uw eigen paspoort en een toeristenvisum, eerst naar Spanje en vervolgens naar België. Ruim twee jaar later, op 9 augustus 2021 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw geboorteakte, (2) een kopie van uw paspoort, (3) een kopie van een werkcontract als leerkracht, (4) een kopie van uw Teachers Certificate, (5) een kopie van uw diploma, (6) een kopie van uw Bachelorsdiploma, (7) een kopie van de identiteitskaart van uw moeder, (8) een kopie van een document Association of Teachers, (9) een stamboom van de National House of Chiefs van Kumasi en (10) een foto van de brandwonde die u opliep tijdens de eerste aanval. Uw advocaat stuurde op 5 september 2023 een link naar (11) een artikel van een columnist gepubliceerd op thepublisheronline.com op 27/09/2019 en getiteld The Japekrom-Drobo Conflict And The Costs To Indigenes

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven.

U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart een doelwit te zijn voor de mensen van Japekrom omdat u tot de Royal Family behoort in het aangrenzende dorp Drobo, aangezien Japekrom en Drobo al jarenlang een landdispuut hebben. We stellen echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Vooreerst moet opgemerkt worden dat uw verzoek om internationale bescherming in België **laattijdig** werd ingediend. U verblijft immers al sinds 14 juni 2019 in België (zie Vragenlijst CGVS dd. 26.08.2021, punt 37). U verliet Nigeria op 10 juni 2019 en u reisde per vliegtuig met uw paspoort en Schengenvisum via Spanje naar België. In België diende u op 9 augustus 2021, meer dan twee jaar na uw aankomst, een verzoek om internationale bescherming in. Wanneer u gevraagd werd waarom u pas twee jaar na aankomst in België een verzoek om internationale bescherming deed, verklaarde u dat u in contact was met andere Ghanezen en daardoor wist dat Ghanezen niet erkend worden als vluchteling (NPO dd. 12.09.2023, p. 11). Bovenstaande reden vormt geen afdoende verklaring voor uw nalatigheid om bescherming te vragen in België. Er kunnen dan ook ernstige vragen worden gesteld betreffende uw nood aan bescherming. Voor iemand die beweert te vrezen een doelwit te zijn omdat hij tot de Royal Family van Drobo hoort, mag verwacht worden dat hij zich informeert en zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming te vragen. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u in 2019 Ghana ontvluchtte omwille van een vrees voor vervolging. Het feit dat u in België zo lang wachtte om u op internationale bescherming te beroepen, toont aan dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen dermate **vaag** zijn dat aan uw beweerde vervolgingsfeiten geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U heeft eigenlijk geen idee wie u juist tweemaal neersloeg en een bijtende vloeistof over u goot of wie u bedreigde aan de telefoon (NPO dd. 12.09.2023, p.20). U wist enkel dat deze mensen van Japekrom afkomstig waren omdat u dit kon horen aan hun dialect. U verklaart dat u een doelwit was omdat u tot de Royal Family behoorde in Drobo (NPO dd. 12.09.2022, p. 14). Wanneer er wordt gevraagd hoeveel mensen er tot deze Royal Family behoren verklaart u dat u dit niet weet en dat het een grote familie is. Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van of dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over (het wedervaren van) de rest van de Royal Family. Hierdoor weet u eveneens niet wie van de familie nog bedreigingen heeft ontvangen. Sterker nog, de leden van de Royal Family met wie u wel in contact was of makkelijk mee in contact kon komen, heeft u niets gevraagd over eventuele aanvallen of bedreigingen. Enkel met uw moeder sprak u over de bedreigingen die ze heeft ontvangen. U verklaart dat uw moeder ook via de telefoon werd bedreigd. Echter heeft u geen idee hoe vaak ze werd bedreigd, omdat ze u dit niet heeft verteld. Wanneer er wordt gevraagd of uw moeder weet door wie ze juist werd bedreigd repliceert u met: "Ik heb er met haar niet over gepraat". Wanneer er wordt gevraagd of uw moeder naar de politie ging om de bedreigingen te melden repliceert u met: "Dat weet ik niet. Daar spraken we niet over" (NPO dd. 12.09.2023, p. 21). Verder heeft u nooit contact met uw broer opgenomen om hem te vragen of hij ook werd aangevallen of bedreigd. Ook aan uw vader of uw zus vroeg u dit nooit (NPO dd. 12.09.2023, p. 16). Gezien het belang hiervan kan minstens verwacht worden dat u meer inspanningen zou hebben geleverd om informatie te bekomen over het feit of de rest van uw familie al dan niet werd bedreigd. Er dient dan ook te worden besloten dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient tevens te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat een verzoeker om internationale bescherming de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker om internationale bescherming zich niet onder de bescherming van in casu zijn land van herkomst kan, of wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

Dit is in casu bij u echter niet het geval. U verklaart namelijk dat u zich nooit met betrekking tot de verklaarde problemen met inwoners van Japekrom tot de Ghanese autoriteiten heeft gewend (NPO dd. 12.09.2023, p. 20). U diende geen klacht in bij de Ghanese politie noch zocht u op enige andere wijze (mogelijke) hulp of bescherming. U kan derhalve bezwaarlijk ernstig voorhouden dat de autoriteiten in uw land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot uw problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit uw verklaringen blijkt echter dat u in Ghana nooit klacht heeft neergelegd tegen de inwoners van Japekrom of contact heeft opgenomen met een (hulp)organisatie. Indien u de bedreigingen en aanvallen niet aangeeft, kan er moeilijk verwacht worden dat de autoriteiten daadwerkelijk optreden. Het doel van een klacht bij de politie is het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem of misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Er vanuit gaan dat de politie de klacht toch niet zal behandelen (NPO dd. 12.09.2023, p. 20), biedt hiertoe geen verschoning en vermag evenmin aan te tonen dat de overheidsinstellingen in Ghana de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet niet zouden treffen. **De vaststelling dat u geen beroep deed op de Ghanese autoriteiten kan alleen maar de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas ondersteunen.**

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) een kopie van uw geboorteakte, (2) een kopie van uw paspoort, (3) een kopie van de identiteitskaart van uw moeder, (4) een kopie van een werkcontract als leerkracht, (5) een kopie van uw Teachers Certificate, (6) een kopie van uw diploma, (7) een kopie van uw Bachelorsdiploma, (8) een kopie van een document Association of Teachers, (9) een stamboom van de National House of Chiefs van Kumasi, (10) een foto van de brandwonde die u opliep en (11) een artikel van een columnist gepubliceerd op thepublisheronline.com op 27/09/2019 en getiteld The Japekrom-Drobo Conflict And The Costs To Indigenes.

De eerste acht documenten bevatten gegevens over uw identiteit, de identiteit van uw moeder en informatie over uw opleidingen en tewerkstelling als leerkracht. Deze gegevens staan hier niet ter discussie. Over de stamboom van de National House of Chiefs van Kumasi dient te worden opgemerkt dat deze geen bewijskracht heeft omtrent de vervolgingsfeiten die u verklaart te vrezen bij terugkeer naar Ghana. Over de foto van de brandwonde dient te worden opgemerkt dat aan privé-foto's geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. Het door u neergelegde artikel van een columnist gepubliceerd op thepublisheronline.com op 27/09/2019 en getiteld The Japekrom-Drobo Conflict And The Costs To Indigenes werd enerzijds opgesteld door een columnist (opiniemaker) en vormt anderzijds geen enkel bewijs voor de door u ingeroepen persoonlijk ondergane vervolgingsfeiten.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 19 september 2023. Op 2 oktober 2023 heeft het CGVS opmerkingen ontvangen op het persoonlijk onderhoud. Deze werden in rekening genomen bij het nemen van een beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In het verzoekschrift dat als titel draagt "*beroep tot nietigverklaring*", voert verzoeker in een eerste middel de schending aan van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven in de wet op de formele motiveringsplicht van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet en betoogt als volgt: "*Het is duidelijk dat de motivering verkeerd en ontoereikend is: de Administratie is niet op de hoogte van de situatie ter plaatse*". In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de Europese Conventie van de Rechten van de Mens: het verbod op foltering, onmenselijke en vernederende behandeling/bestrafing. Hij betoogt: "*Verzoeker riskeert een dergelijke behandeling/bestrafing*".

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Beoordeling

3.1. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging omwille van het feit dat hij tot de Royal Family in Drobo behoort, hij een doelwit vormt in het landdispuut tussen de inwoners van Jakeprom en Drobo. Verzoekers identiteit en Ghanese nationaliteit staan niet ter discussie.

3.2. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat zijn verklaringen een doelwit te zijn voor de mensen van Japekrom omdat hij tot de Royal Family behoort in het aangrenzende dorp Drobo aangezien Japekrom en Dobro al jarenlang een landdispuut hebben niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd. Daarbij wordt overwogen dat (1) zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig werd ingediend aangezien hij al sinds 14 juni 2019 in België verblijft en hij op 9 augustus 2021 meer dan twee jaar na zijn aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende en verzoekers verklaring dat hij in contact was met andere Ghanezen en daardoor wist dat Ghanezen niet erkend worden als vluchteling geen afdoende verklaring biedt voor zijn nalatigheid om bescherming te vragen in België, aangezien mag verwacht worden dat een verzoeker om internationale bescherming zich zo snel mogelijk aanbiedt bij de bevoegde instanties om internationale bescherming aan te vragen en het feit dat hij zolang wachtte om bescherming te vragen aan toont dat de ernst van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd, (2) zijn verklaringen dermate vaag zijn dat aan zijn beweerde vervolgingsfeiten geen enkel geloof meer kan worden gehecht nu hij eigenlijk geen idee heeft van wie hem juist tweemaal neersloeg, vloei stof over hem gooide of hem bedreigde aan de telefoon, hij niet weet hoeveel mensen tot de Royal Family behoren, niet weet wie van de familie eveneens bedreigingen heeft ontvangen en hij niets heeft gevraagd aan de leden van de familie waarmee hij wel in contact was of gemakkelijk mee in contact kon komen over eventuele aanvallen of bedreigingen en nooit contact heeft opgenomen met zijn broer om te vragen of hij ook aangevallen werd of bedreigd en dit ook nooit vroeg aan zijn vader of zus, (3) hij verklaart dat hij zich nooit met betrekking tot de verklaarde problemen met inwoners van Japekrom tot de Ghanese autoriteiten heeft gewend en derhalve bezwaarlijk kan voorhouden dat de autoriteiten in zijn land van herkomst niet bij machte of onwillig zouden zijn om met betrekking tot zijn

problemen op te treden en bescherming te bieden in de zin van artikel 48/5 § 2 van de Vreemdelingenwet en de vaststelling dat hij geen beroep deed op de Ghanese autoriteiten alleen maar de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas kan ondersteunen en (4) de eerste acht documenten die hij neerlegde zijn identiteit, de identiteit van zijn moeder en zijn opleidingen en tewerkstelling als leerkracht betreffen die niet ter discussie staan; de stamboom van de National House of Chiefs van Kumasi geen bewijskracht heeft omtrent de vervolgingsfeiten die hij verklaart te vrezen bij terugkeer, aan de foto van een brandwonde geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht omdat dergelijke privé-foto door mogelijke inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van was werd afgebeeld en het door hem neergelegde artikel van een columnist enerzijds opgesteld werd door een columnist (opiniemaker) en anderzijds geen enkel bewijs vormt voor de door hem ingeroepen persoonlijk ondergane vervolgingsfeiten.

3.3. Met betrekking tot het in het eerste middel inzake de schending van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de wet op de formele motiveringsplicht van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet ontvankelijk zou zijn, wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, tot doel hebben de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

Het komt het de verzoeker toe aan de aan de hand van concrete elementen de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen door deze in een ander daglicht te plaatsen. Verzoeker beperkt zijn verweer tot de stelling dat het duidelijk is dat de motivering verkeerd en ontoereikend is en dat de Administratie niet op de hoogte is van de situatie ter plaatse. Uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de motieven zijn gebaseerd op de verklaringen en handelswijze van verzoeker en de door hem neergelegde documenten, waaronder een artikel over de problemen tussen de inwoners van Japekrom en Drobo en dat erin wordt uiteengezet waarom de door verzoeker afgelegde verklaringen niet aannemelijk worden geacht. Verzoeker voert geen enkel concreet argument aan tegen de hoger uiteengezette motieven inzake de door hem ingeroepen maar ongeloofwaardig bevonden vervolgingsfeiten en geeft verder geen enkele duiding bij de stelling dat de Administratie niet op de hoogte is van de situatie ter plaatse. In de bestreden beslissing wordt verwezen naar en wordt rekening gehouden met de door verzoeker bijgebrachte informatie over het conflict tussen Japekrom en Drobo en wordt onder meer gesteld dat dit geen bewijs vormt voor de door hem ingeroepen persoonlijk ondergane vervolgingsfeiten. Verzoekers advocaat verwijst wat betreft de in het verzoekschrift ingeroepen schendingen en het gebrek aan concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing naar het verzoekschrift en stelt ter terechtzitting te verschijnen om dit toe te lichten. Verzoekers verklaringen ter terechtzitting over het conflict tussen Japekrom en Drobo betreffen de algemene context en kunnen geen afbreuk doen aan de motieven in de bestreden beslissing die betrekking hebben op de laattijdigheid van zijn verzoek om internationale bescherming, de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten, waaronder een artikel over het conflict tussen Japekrom en Drobo.

In de mate dat het eerste middel inzake de schending van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de wet op de formele motiveringsplicht van 29 juli 1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet ontvankelijk zou zijn, is het middel ongegrond.

3.4. Wat betreft de in het tweede middel aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Daargelaten de vraag of het middel bij

gebrek aan concrete toelichting ontvankelijk is ((RvS, nr. 165.291 van 29 november 2006; RvS, nr. 163.900 van 20 oktober 2006; RvS, nr. 115.139 van 28 januari 2003; RvS, nr. 119.398 van 15 mei 2003; RvS, nr. 106.104 van 26 april 2002), is de aangevoerde schending niet dienstig en is het middel ongegrond.

Verder zet verzoeker evenmin uiteen op welke gronden hij in aanmerking komt voor internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen en dat hij evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk maakt.

3.6. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Het rechtsplegingsdossier bevat geen informatie waaruit zou blijken dat in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, of van willekeurig geweld en evenmin is de Raad dergelijke informatie bekend. Er liggen geen elementen voor die erop wijzen dat de huidige veiligheidssituatie in Ghana onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet zou vallen.

4. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET